

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΩΣΤΑΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ

Η Ελλάς έναντι της Τουρκίας

Μία διαδικασία μεταλλάξεως βρίσκεται εν εξελίξει στην Τουρκία, που θα ήταν σκόπιμο να αντιμετωπισθεί από την υφισταμένη πολιτική τάξη της χώρας μας. Μέχρις στιγμής το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στην αποκατάσταση των σχέσεων της Αγκύρας με τη Ρωσία και το Ισραήλ προ ολίγων ημερών. Οι εξελίξεις αυτές ερμηνεύονται ως πρώτες κινήσεις απεξαρτήσεως της Αγκυρας από τη Δύση. Δεν πρόκειται περί αυτού.

Αυταρχικός ηγέτης είναι ο κ. Ερντογάν, όχι πολιτικά παράφρων* σε διορθωτικές κινήσεις εσφαλμένων ενεργειών τού παρελθόντος προβαίνει και όχι σε αναθεώρηση του αμυντικού προσανατολισμού της χώρας του.

Ενδιαφέρον είναι, ωστόσο, ότι η Μόσχα και η Ιερουσαλήμ ανταποκρίθηκαν δίχως να θέτουν προϋποθέσεις «δημοκρατικής συμπεριφοράς» προς την Τουρκία, όπως συμβαίνει με θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και

ειδικότερα την Επιτροπή και το Ευρωκοινοβούλιο, που αντιμετωπίζουν το πραξικόπημα ως στιγμιαίο αδίκημα και θεωρούν ότι ο κ. Ερντογάν θα πρέπει να επιστρέψει εις την προτέρα κατάσταση πραγμάτων, πολιτισμένα και ευρωπαϊκά εν ολίγοις.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον αντιθέτως έχει η εσωτερική πολιτική μετάλλαξη σε αυτήν τη χώρα, καθώς ο Τούρκος πρόεδρος επιχειρεί να συνδυάσει την εσωτέρα δυναμική του Ισλάμ με τον κεμαλικό εθνικισμό. Με άλλα λόγια, ο κ. Ερντογάν, που επί σειράν ετών αντιμαχόταν τους Κεμαλιστές σε όλα τα επίπεδα, κινείται πλέον με στόχο να συνθέσει τις πλέον ασύμβατες έως τώρα τάσεις της τουρκικής κοινωνίας. Η προωθούμενη εσωτερική ενότης δεν προέκυψε απλώς και μόνον από το αποτυχημένο πραξικόπημα. Αλλότριες προς την περιοχή δυνάμεις ενθάρρυναν εξεγέρσεις στη Μεσόγειο με αίτημα τον εκδημοκρατισμό, εν συνεχεία παρενέβησαν στρατιωτικώς

και τελικώς προέκυψε χάος και δυστυχία και κύμα απελπισμένων προσφύγων και μεταναστών.

Όλα αυτά συνέβαιναν ταυτόχρονα στην περιφέρεια της Ευρώπης, αλλά η Ένωση ως σύστημα συνολικό επέλεξε τον ρόλο θεατού και ηθικολογούσε και σχολίαζε και ενίοτε εξέφραζε αποτροπιασμό. Αντίθετα, και παρά τη σωρεία των σφαλμάτων, οι χώρες που ενήργησαν με όρους παραδοσιακού συμφέροντος και ισχύος ήσαν οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Βρετανία, η Γαλλία και η Τουρκία, η οποία σε περιφερειακό επίπεδο είχε αγνοηθεί επί μία πενταετία, παρά το γεγονός ότι είναι η μόνη χώρα που αντιμετωπίζει άμεσο θέμα ασφαλείας, λόγω της ενθαρρύνσεως του αιτήματος της ανεξαρτησίας των Κούρδων.

Επειδή η Ελλάς είναι χώρα μίας εξόχως ασταθούς περιοχής, δεν έχει ως εκ τούτου την πολυτέλεια να διατυπώνει ευχολόγια ή να ηθικολογεί. Σε αυτά ασ επιδίδονται οι Ευρωπαίοι

εταίροι μας. Μία νέα εσωτερική πολιτική ενότης αρχίζει να διαμορφώνεται στη γειτονική μας χώρα, στο επίπεδο των δυνάμεων του κατεστημένου. Ο κ. Ερντογάν είναι, καλώς ή κακώς, η μόνη πραγματικότητα στην Τουρκία σήμερα. Θα ασχοληθεί με τα του οίκου του όπως ο ίδιος κρίνει και όχι καθ' υπαγόρευση κάποιων εκ των εταίρων μας που απλώς αναζητούν προσχήματα για να αποκλείσουν τη γειτονική αυτή χώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα αποτελούσε αφροσύνη εάν σε αυτήν τη φάση παρασυρόταν η Ελλάς από τη ρητορική των Βρυξελλών ή κάποιων ηγετών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Ουδείς από τους ηθικολογούντες της σήμερον πρόκειται να συνδράμει τη χώρα μας σε περίοδο κρίσεως με την Τουρκία. Προς εξομάλυνση των ευρωτουρκικών σχέσεων πρέπει να ενεργήσει η Ελλάς με όσες δυνάμεις διαθέτει και όχι για τη δαιμονοποίηση του κ. Ερντογάν.

ΑΥΓΗ

Μπάλα, ώρα μηδέν

Όταν, κάπου τη δεκαετία του '50, ο Αλμπέρ Καμύ δήλωνε πως «έπειτα από τόσα χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων είδα τόσα πράγματα, όσα γνωρίζω περί ηθικής και καθήκοντος μου τα έμαθε το ποδόσφαιρο», σίγουρα δεν είχε κατά νου το ελληνικό ποδόσφαιρο του 2016 και, για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, ούτε το σκηνικό του παγκόσμιου βιομηχανοποιημένου ποδοσφαίρου του 21ου αιώνα.

Ωστόσο, αυτό το παγκόσμιο σκηνικό εξακολουθεί να είναι εντελώς διαφορετικό από το ελληνικό κακέκτυπό του. Η μετατροπή της μπάλας σε «βαριά βιομηχανία» της σόου μπίζνες, των χρηματιστηρίων και των εξωφρενικών ποσών που δαπανώνται στις μετεγγραφές μπορεί να μην ικανοποιεί τα εκατομμύρια αγών φιλάθλων που συναντιούνται κάθε σαββατοκύριακο στα γήπεδα αναζητώντας παιδικές συγκινήσεις, ακόμα κι έτσι όμως απέχει παρασάγγας από την ελληνική πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που κινείται τυπικά στον ευρωπαϊκό αστερισμό των ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχει καμία σχέση με αυτές και τους αυστηρούς κανόνες που έχουν θεσπιστεί παντού, από την Αγγλία και τη Γερμανία μέχρι τις εξίσου θερμές με μας Ιταλία και Ισπανία, χώρες που δεν δίστασαν να ρίξουν βαρύ τον πέλεκυ ακόμα και σε μεγάλα και λαοφιλή ονό-

ματα όποτε διέγνωσαν στοιχεία ποδοσφαιρικής διαφθοράς.

Αντίθετα, στην περίπτωση της Ελλάδας έχουμε φτάσει να βλέπουμε πειθαρχικά όργανα χωρίς νόμιμη συγκρότηση, απουσία νομιμότητας στον ορισμό των διαιτητών, στρεβλώσεις στην ισονομία και τη διαφάνεια του παιχνιδιού που ξεπερνούν κάθε όριο. Άλλωστε, η ίδια η υπερκείμενη αρχή, η ΕΠΟ, είναι υπό αμφισβήτηση, καθώς ούτε ένα, ούτε δυο, αλλά έξι μέλη της διοίκησής της έχουν παραπεμφθεί σε δίκη με τελεσίδικο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών για αδικήματα κακουργηματικού χαρακτήρα.

Εύλογα, λοιπόν, η κυβέρνηση, διά του αρμοδίου υφυπουργού της Στ. Κοινωνία, θεωρεί επιβεβλημένο μονόδρομο την αναβολή αυτής που θα έπρεπε να είναι γιορτή για τα παιδιά και τους μεγαλύτερους: Την έναρξη του πρωταθλήματος. Ο μόνος τρόπος να ξεφύγει το ελληνικό ποδόσφαιρο από τη διεθνή ανυποληψία και τον κουλιγκανισμό που καλλιεργούν οργανωμένοι οπαδοί και συλλογικά έντυπα που υπακούουν σε ιδιοκτησίες, οι οποίες δεν ενδιαφέρονται ούτε για τις ομάδες ούτε καν για την απόκτηση υγιών κερδών από το άθλημα, είναι να υπάρξει επανεκκίνηση με κάθαρση σε όλα τα επίπεδα.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ

Η Τράπεζα της Ελλάδος και τα επίσημα στοιχεία διαψεύδουν τη Ν.Δ.

Και η Τράπεζα της Ελλάδος διαψεύδει τελικά την καταστροφολογία της Ν.Δ. για την πορεία των δημόσιων οικονομικών της χώρας. Θυμίζουμε ότι το δελτίο Τύπου της Ν.Δ. (17/8/2016), με το οποίο έγινε ο σχετικός μιντιακός σαματάς, υπογράμμιζε πως υπάρχει «κυβερνητική στάση πληρωμών (3.297 εκατ. ευρώ κάτω από τον στόχο) το επτάμηνο Ιανουαρίου-Ιουλίου 2016» και επομένως με αυτό το τρικ, έλεγαν η Ν.Δ. και τα φιλικά της ΜΜΕ, η κυβέρνηση εμφανίζει θετικά αποτελέσματα. Αλλά η ΤτΕ, λίγο μετά, ανακοίνωσε τα αντίθετα. Οτι δηλαδή, παρ' ότι οι δαπάνες ήταν τελικά αυξημένες κατά 2,024 δισ. ευρώ το 2016 (και όχι «μειωμένες», όπως τις βλέπει η Ν.Δ.), τα έσοδα αυξήθηκαν κατά 1,636 δισ. ευρώ -σε σχέση πάντοτε με την ίδια περίοδο του 2015: Η ανακοίνωση της Τραπεζής της Ελλάδος, λοιπόν, σημειώνει πως «σε ό,τι αφορά τις δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, στις οποίες περιλαμβάνονται και δαπάνες ύψους περίπου 1.109 εκατ. ευρώ που αφορούν την πληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών (του δημοσίου), διαμορφώθηκαν σε 27.736 εκατ. ευρώ, από 25.712 εκατ. ευρώ την περίοδο Ιανουαρίου-Ιουλίου 2015». Και ότι κατά την ίδια περίοδο Ιανουαρίου-Ιουλίου 2016 «τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού διαμορφώθηκαν σε 25.441 εκατ. ευρώ, από 23.805 εκατ. ευρώ πέρυσι». Αλλά και από τα επίσημα στοιχεία των υπηρεσιών του υπουργείου Οικονομικών αποδεικνύεται ότι τα καθαρά έσοδα (για το διάστημα Ιανουάριος-Ιούλιος 2016) είναι 25,8 δισ. ευρώ, δηλαδή 1,01% πάνω από τον στόχο που θέτει ο προϋπολογισμός 2016 και αυξημένα κατά 4,52% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα για το 2015.

Το συνολικό ποσό από είσπραξη φόρου εισοδήματος από τις ΔΟΥ για το διάστημα Ιανουάριος-Ιούλιος 2016 είναι 6,1 δισ. ευρώ, αυξημένο κατά 175,5 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2015.

Περιμένουμε νέες... κακορίζικες «επιστημονικές» απαντήσεις από την οδό Πειραιώς και όλες τις άλλες κακόβουλες και παραπλανητικές πηγές επί των δημοσίων οικονομικών.